

פרשת במדבר - "בזכות יוסף הצדיק"

שמעתי מאבא היקר והאהוב עטרת ראשינו, רבינו יורם אברג'ל שאמר בשם חכמינו הקדושים, שיוסף הצדיק עליו השלום התקדש, ועמד בגבורה בנסיון הקשה שהציקה לו אשת פוטיפר המרשעת, ולא חטא בה, ולכן זה רמוז בפסוק לבגדי יוסף לאפודים אלישם עבד עמיהוד, אלישם זה אותי "אלי שמע", אומר הקדוש ברוך הוא, האבא שלהם, אלי הוא שמע, ולא לאשר פוטיפר, אני אמרתי להתקדש ולהישמר מן החטא, וכך הוא עשה. ויש גם רמז "בן עמיהוד", הודה שהוא עמי, על ידי המעשה הזה שהוא עמד בנסיון בגבורה, הראה לכולם את הזכות הגדולה והקדושה שיש לעם ישראל.

והביא אבא היקר עטרת ראשינו, רבינו יורם מיכאל אברג'ל, שהואיל והתורה הקדושה צוותה אותנו להתקדש ולהיטהר, לכן אנחנו צריכים לשמור טוב את המחשבה מכל הרהור לא רצוי, ההכרח הוא לשמור טוב את העיניים שלא לראות דברים לא צנועים ולא להביט בנשים ח"ו וכיו"ב, כיון שאין אדם מהרהר אלא במה שענינו רואות, וכאשר עיניו של האדם תהיינה קדושות ותראנה אך ורק דברים קדושים ממילא גם מחשבתו תהיה קדושה וטהורה ולא יכנס בתוכה שום הרהור רע.

ואבא היקר סיפר שבאחת הפעמים שבא אצל בבא סאלי עליו השלום כדרכו בקודש, היה זה ביום פורים, כדי לזכות לתת לרב משלוח מנות. ובפתח הבית קיבלה אותו הרבנית במאור פנים ולקחה ממנו את המשלוח, אך בנוסף לכך לחשה הרבנית אשת בבא סאלי לאבא היקר, שהיא והבנות ושאר הנשים שהיו נמצאות בבית טרם זכו לשמוע את קריאת המגילה, ואין באפשרותן לצאת לבית הכנסת לשמוע את הקריאה מפני ההכנות המרובות שהן צריכות לעשות בבית הרב, וביקשה מאבא עטרת ראשינו אם יוכל להואיל לקרוא בפניהם את המגילה.

ואבא היקר אמר שמפני כבודה של הרבנית, לא סירב, וזיכה אותם, וקרא לפניהן את המגילה במהירות, וכמובן כולן היו בצניעות רבה ובשקט מוחלט. ואבא אמר שמכל מקום מהמעשה הזה למד עד כמה היה הבבא סאלי שומר על קדושת עיניו. אפילו לרבנית ולבנותיו הוא לא הסכים לקרוא את המגילה [כנראה בגלל שהיו שם עוד נשים בבית], וזה היה כדי למעט בראייה מיותרת.

ואבא סיפר באומרו, שלפני כמה זמן בא אליו יהודי אחד שהיה מאוד מקושר לאח של בבא סאלי, רבי יצחק, הנקרא בבא חאקי, וסיפר בבושת פנים שבלילה הקודם נכשל בביתו בעבירה עם אשה אסורה, ולאחר שהלך לישון בא אליו בחלומו הרב החסיד, יצחק אבוחצירא ה"בבא חאקי" זיע"א (אחיו של הבבא סאלי) ואמר לו: "הרי התמונה שלי נמצאת בחדר וכיצד זה שאינך מתבייש לעשות בפני מעשה עבירה, וכי נגמרה הבושה בעולם?!". כמובן אותי יהודי קם בבהלה מן החלום ומיני אז עשה תשובה שלימה על מעשיו.

ולכן אבא הוסיף ואמר, שצריך להיזהר מאוד, גם כשכבר רוצים לעסוק בקירוב רחוקים, שלא ללכת לבתיהם של האנשים כדי לדבר על ליבם להתחזק וכו', כיון שבהכרח שענינו יראו דברים לא רצויים של חוסר צניעות וכדומה, וכאשר יפגום בעיניו ממילא גם יעלו לו במחשבתו הרהורים ומחשבות לא רצויות, וכך ילך מדחי אל דחי ויאבד את כל קדושתו, ויוכל אף להגיע לידי עוונות קשים של נדה ואשת איש, לא עלינו, כפי שכבר ארע לכמה וכמה אנשים.

כשאדם מתקרב יותר מדאי לאנשים שעוסקים בדברים בלתי טהורים, בעוד שהוא משתדל להשפיע עליהם קדושה הם מעבירים אליו מן הטומאה שעליהם ונמצא שיצא שכרו בהפסדו כיון שהם קונים קדושה ואילו הוא קונה את ההיפך, והרי הוא כאותו מטאטא המנקה את כל הבית ולבסוף נותר הוא מלוכלך כולו.

העצה היחידה לקרב אנשים מבלי להנזק היא למסור שיעור קבוע בבית הכנסת, וכל מי שבאמת רוצה להתקרב לה' יבוא לשם וישמע דברי אלהים חיים, ובזכות קדושת בית הכנסת וכן זכות הרבים שיושבים ומקשיבים לשיעור תורה יתבטל כל הרע שבאנשים ויקלט בתוכם רק הטוב והקדושה, ולא יאונה לצדיק כל און.

